

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 30(3487) Четвер, 13 квітня 1950 року. Ціна 15 коп.

ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ

11 квітня відбулися районні збори партійного активу. Обговорено одне питання: «Про виконання постанови Ради Міністрів СРСР і ЦК ВКП(б) «Про хід підготовки колгоспів, МТС і радгоспів до весняної сівби» і завдання парторганізації по завершенню весняної сівби, оранки парів та в догляді за сільськогосподарськими культурами». Доповідь по цьому питанню зробив секретар райкому КП(б)У тов. Барановський.

Відмітивши позитивні сторони підготовки до сівби в колгоспах, МТС і радгоспах району, доповідач вказав на ряд серйозних недоліків. Так, наприклад, МТС району вступили в польові роботи незавершивши ремонту тракторів. Через це 24 потужні гусеничні машини не брали участі в сівбі ранніх ярих культур. В багатьох колгоспах — ім. Ворошилова, ім. Шевченка, ім. Дмитрова, ім. Пушкіна, «Сталінець» та інших запізнилися з початком сівби, втратили кращі агротехнічні строки. Не зважаючи на можливість своєчасно виконати плани посіву всіх сільськогосподарських культур, багато колгоспів з цим не впоралися. План сівби льону виконаний тільки на 90 процентів, багаторічних трав — на 40,4, овочів — на 18,8 процента, не виконано завдання по посіву чумизи. Дільничні агрономи вважали, що сіяти чумизу на траву треба разом з пізніми культурами, не вивчали агротехніки вирощування її.

Надто погано проходить вибірка мінеральних добрив. Чимало посівів потребують підкормки, яка не провадиться, хоч на складах бази сільгосп-постачу лежать сотні центнерів суперфосфату, аміачної селітри і інших цінних для рослин поживних речовин.

Доповідач вказав на неприпустиме зволікання лісопосадочних робіт. Незважаючи на те, що план лісопосадок з осені невиконаний, в багатьох колгоспах і тепер з цією роботою не поспішають. З запланованих 230 гектарів лісо-смуг, посаджено тільки 119.

Тов. Барановський критикував райвідділ сільського господарства, який не аналізує роботи в колгоспах, не оперативного керує ними. «В цьому, — говорить він, — винні голова райради депутатів трудящих тов. Іванченков, його заступник тов. Білецький та секретар райкому КП(б)У по сільському господарству тов. Партола, від яких теж залежить поліпшення роботи цього відділу».

Значне місце приділив доповідач питанню налагодження масово-політичної роботи під час весняної сівби. Він гостро критикував відділ пропаганди і агітації райкому КП(б)У, його

завідуючого тов. Олійника та окремі парторганізації колгоспів, які не очолили роботи агітаторів, незадовільно керують соціалістичним змаганням.

В обговоренні доповіді тов. Барановського взяли участь 13 чоловік.

Головний агроном райвідділу сільського господарства тов. Стратілатов вказав на нерішучість окремих керівників колгоспів (зокрема голів артільей ім. Шевченка, ім. Дмитрова, «III п'ятирічка» і інших) в питанні визначення строків початку сівби тієї чи іншої культури. «Вже декілька днів тому треба було починати сівбу кукурудзи, а в нас, — говорить він, — покищо вимірюють температуру ґрунту». 28 колгоспів ще не посадили картоплі, 15 — овочів, 25 колгоспів не виконали плану сівби ріпички, причому, 12 з них не посіяли жодного гектара. Особливо погано стоять справи з сівбою люцерни. 39 колгоспів не виконали плану сівби цієї важливої кормової культури». Вкрай незадовільно проходить оранка чистих парів. Ми мали можливість закінчити цю роботу ще 10 квітня і не впоралися з нею тільки тому, що машинно-тракторний парк обох МТС використовується нерационально. Наприклад, Молочанська МТС денне завдання по оранці чистих парів виконує на 40—45 процентів.

«Критика недоліків політмасової роботи, зроблена доповідачем, правильна, — говорив у своєму виступі тов. Олійник. — Але я хочу вказати й на те, що в допущених помилках винен не тільки відділ пропаганди і агітації, а й секретар райкому партії тов. Алімов. З його вини в цьому році не проведено жодних районних зборів агітаторів, рідко провадиться семінари, не виконуються багато цінних вказівок бюро райкому КП(б)У».

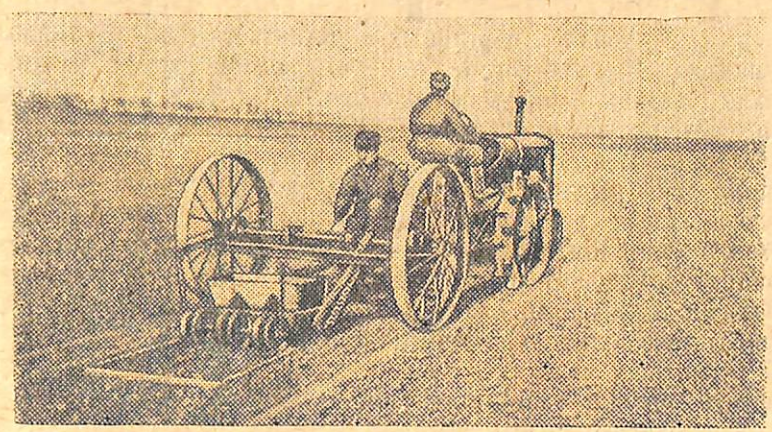
Серйозно критикував директора Молочанської МТС тов. Криворучка агроном колгоспу ім. Ворошилова тов. Юхименко. «З його вини, — говорить він, — ми не посіяли вчасно ряд сільськогосподарських культур. Директор МТС дозволяє собі безпідставно вмішуватися в розпорядження агрономів, підмінює їх, наносячи цим велику шкоду».

Про необхідність більш рішуче запроваджувати на полях досягнення агробіологічної науки говорив секретар РК КП(б)У тов. Партола. Він критикував окремі колгоспи за повільне впровадження травопільних сівозмін, незадовільний хід сівби люцерни, невмілу організацію зеленого конвейєра тощо.

По обговореному питанню районні збори партійного активу прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на викорінення виявлених недоліків.

ШИРШЕ РОЗГОРТАТИ СІВБУ ПІЗНІХ КУЛЬТУР

Сіяти кукурудзу тільки квадратно-гніздовим способом

Відділом механізації Українського науково-дослідного бавовняного інституту (Херсон) сконструйовано агрегат-сівалку для посадки жолудів дуба гніздовим способом за методом академіка Т. Д. Лисенка. На знімку: механізована посадка лісових смуг жолудями дуба. Фото Ю. Ліхута (Прескляше ПАТАУ).

ПЕРШИЙ УСПІХ МИКОЛИ ЛУЧІНЦОВА

Лучинцов Микола, зручно вмовстившись на сидінні трактора, натиснув на педаль, включив швидкість, і машина рушила з місця. За прицепом потяглася спеціальна квадратно-гніздова сівалка. Через кожні 72 сантиметри сошники вкладають у розпушений, добре нагрітий ґрунт зерна кукурудзи. Правильну роботу сівалки забезпечив Дмитро Найдюнов. На ній працює він другий рік.

Ми проходим полем. Куди не глянь — наскрізь рядок.

— Немов під шнур зроблено, — задоволено промовляють ланкові Ганна Румпікова та Віра Лазаренко. — Таку ділянку зручно буде полоти і вздовж, і вшир. 32 тисячі рослин висіяно на кожному гектарі. Коли тільки по одному початку виростимо на стеблі, і то вже зберемо по 32 центнери. А якщо по 2 початки — 64 центнери зерна з гектара — гарантія.

Хлібороби й механізатори спільними зусиллями борються за стислі строки, високу якість. За неповний робочий день тракторист Лучинцов «Універсалом» посіяв 12 гектарів кукурудзи. Змінне завдання виконано.

— Завтрашні зобов'язання — довести виробіток до 18 гектарів, — говорять механізатори.

В цих словах відбите їх прагнення завоювати якомога багатший урожай.

Я. ТРОХИМЕНКО.
Колгосп ім. Енгельса.

Політмасова робота в загоні

В постанові «Про хід підготовки колгоспів, МТС і радгоспів до весняної сівби» Рада Міністрів СРСР і ЦК ВКП(б) особливу увагу звернули на поліпшення політично-масової роботи серед колгоспників і механізаторів.

Однак і після цього в нашій тракторній бригаді становище не покращало. Агітатори тут не бувають, лекції і доповіді не провадяться. Трактористи навіть позбавлені мож-

ливості почитати газети, бо їх сюди не доставляють. Немає в тракторній бригаді й дошки показників.

Правда, голова артілі ім. Будьонного т. Химченко та секретар парторганізації т. Фененко — у нас часті гості. Але вони не помічають цих недобств, не прислухаються до вимог механізаторів.

Г. САРДАК.
обліковець тракторної бригади № 20, Молочанської МТС.

Інструктивна нарада механізаторів і сівачів

Цими днями в районному насінневному господарстві — колгоспі ім. Політвідділу відбулась інструктивна нарада механізаторів та сівачів. Присутні бригадири 10-ти тракторних бригад та сівачі широко обговорили питання про посів ку-

курудзи квадратно-гніздовим способом. Вони одержали інструктаж і поради, як треба користуватися сівалками, призначеними для квадратно-гніздового посіву кукурудзи.

М. РУДЕНКО.

ВИКОНУЮТЬ СВОЇ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Колгоспники артілі «Надежда» зобов'язалися зустріти першотравневе свято достроковим виконанням обов'язкових поставок молока та яєць державі. Багато з них з честю

дотримали свого слова. Ще в першому кварталі 16 господарств повністю розрахувалися з державою по цих двох видах поставок сільськогосподарських продуктів.

Наближаються до завершення поставок молока і яєць колгоспниці Петруня Параска, Задорожня Мотря, Живило Марія, Коломовець Ганна та інші.

Т. БІНДЕР.

БЕЗНАДІЙНО РОЗВОДЯТЬ РУКАМИ

То було в зимові дні. Ланкова комсомольсько-молодіжної ланки Ніна Шлевако часто навідувалась у плотницьку майстерню. Але справа не посувалась. Замовлення на виготовлення ручних саджалок майстрам не поступало. Тоді вона йшла у правління й запально сперечалась з головою т. Малишевим.

— Наступної неділі забереш саджалки, — аби відчепитись від настирливої ланкової, мовив голова колгоспу. ...Проходили тижні, минали місяці. Про необхідний інвентар для посадки кукурудзи в правління мало хто думав. Всю надію покладали на машинно-тракторну станцію.

— Пора вже відмовлятися від цього допотопного пристосування (так зневажливо т. Малишев відзивається про саджалки!). Хай Молочанська МТС сіє кукурудзу спеціальною сівалкою, і я на цьому настою.

По сказаному поставив крапку. Майстрам графіку роботи не довів, витрачання лісоматеріалів не силанував...

Стружуть та фугують, рубають та пиляють — таким були передвесняні дні плотників!

Рясний піт з чола витирали майстри не за ради пристрасті до громадського господарства. Ні! Табуретки й ослони, віконні рами і чемодани виготовляли вони з колгоспного лісу для приватних осіб.

Завітала весна і в колгосп «Червоноармієць». Рання дружба, всеобіцяюча. Свідки стверджують, що керівники артілі довго не вірили своїм очам. А коли припекло і вдарив з райцентру третій дзвінок — виїхали в супереч своїй волі у поле. Не встигли впоратися з ранніми ярими, як в чергу стали інші роботи: культивация, лісопосадки, сівба пізніх... І тільки тепер голова т. Малишев розкаюно почухав потилицю. Ручних саджалок невислачає, відчувається брак і в маркерах. І знову за свій «козир»: «МТС мусить впроваджувати квадратно-гніздовий посів. От і все».

Колгосп «Червоноармієць» цієї весни повинен посіяти 110 гектарів кукурудзи. В запровадженні квадратно-гніздового способу посадки колгоспники вбачають невичерпні джерела росту валових зборів зер-

на, створення достатку продуктів, господарсько-економічне зміцнення колгоспу. Ланкові змагаються за 40-центнерний урожай. Їх думку поділяють трактористи з бригади т. Мудрика.

Майже половина всієї площі — 50 гектарів кукурудзи слід садити вручну. Для виконання цього завдання в строк треба мати 30 саджалок. А є — 9, і ті не використовуються. Покищо не посаджено жодного гектара.

— З підготовчими роботами не впоралися, — безнадійно розводять руками в правління.

Це дійсно так. Досі не вся площа розмаркірована. До того ж, сліди маркерів малопомітні. Порушується й вимога прямолінійності. Допускання браку в маркіруванні неминуче ускладнить в майбутньому механізований обробіток посівів.

Правління артілі «Червоноармієць» і його голова т. Малишев надто погано дбає за майбутній врожай такої цінної кормової і продовольчої культури, як кукурудза.

Т. ЯКИМЕЦЬ.

Прапор нашої поезії

Завтра минає 20 років з дня смерті великого поета нашої Батьківщини—Володимира Володимировича Маяковського.

Поряд з Горьким Маяковський є прапором найбільш ідейної в світі соціалістичної літератури. Відоме сталінське визначення Маяковського, як кращого, найталановитішого поета нашої радянської епохи.

Спираючись на ленінсько-сталінський принцип партійності літератури, Маяковський утвердив новий тип поета: поет не «пташка божа», що витає у хмарах «чистої поезії», а насамперед воїн, передовий борець свого суспільства.

Поет—активний учасник революційного перетворення світу.

Ще в 1925 році Маяковський мріяв, щоб про літературу, про «роботу віршів» говорив наш Вождь на партійних з'їздах, як про справу не менш важливу, ніж виплавка чавуну або виплавка сталі. Це—принципально новий, ленінсько-сталінський погляд на літературу, на «место поета в рабочем строю».

Всі свої книги «до самого последнего листка» Маяковський віддав пролетарітові, радянському народові, більшовицькій партії. Недарма томи своїх творів він назвав партійними книжками.

Важко уявити собі людину, яка не знала б таких чудових поем Маяковського, як «Владимир Ильич Ленин» і «Хорошо!», таких геніальних віршів Маяковського, як вірші про радянський паспорт, про нашу Батьківщину, про революцію. В них поет з величезною художньою силою висловив почуття радянського патріотизму, прославив не тільки сьогоднішній, але і завтрашній день нашої Батьківщини. Маяковський став поетичним виразником ідей комунізму. Ось чому він належить до числа тих письменників, книжки яких нам потрібні, як хліб насущний, як зброя бійцеві на полі бою.

Його геній позначився на розвитку всієї нашої культури і справив величезний вплив на ріст революційної літератури в усьому світі. Поезія Маяковського має справді світове значення. Найвизначніший народний поет Франції Луї Арагон, чилійський поет Пабло Неруда, оголошені поза законом ворогами демократії, турецький поет Назим Хікмет, що мучиться у фашистській катівні, революційні поети Америки, Англії, Італії, поети країн нової демократії,—всі відчули на собі величезний вплив партійної поезії Маяковського.

Винятково плідного впливу Маяковського зазнала на собі вся радянська поезія, в тому числі і українська радянська поезія. «Маяковський живе в українській радянській поезії, яка збагачується всім тим, що створено братньою культурою великого російського народу. Він в ній живе, як живе безсмертний Горький»,—писав про Маяковського один з визначних поетів Радянської України М. П. Бажан.

У «ста томах партійних книжок» Маяковського є немало рядків, безпосередньо присвячених нашій республіці, її людям, їх праці. На початку січня 1924 року Маяковський вперше після революції приїхав у Київ. Він побачив вулиці стародавнього міста, омоложені революцією, і в чудовому вірші «Київ» оспівав індустріальну могутність майбутньої столиці України.

З особливою силою розгорнулася творчість Маяковського, коли наша країна приступила до розгорнутого будівництва соціалізму. Великий сталінський план індустріалізації країни і колективізації сільського господарства Маяковський сприйняв як велику всенародну справу, і для нього не було більшої честі, радості і слави, як всемірно сприяти його виконанню.

Разом з усім Радянським Союзом Україна ставала могутньою соціалістичною республікою, мінялося її обличчя, і Маяковський не міг пройти мимо цього факту. Напередодні першої сталінської п'ятирічки Маяковський пише вірш «Долг украинце», в якому зловисміює тих, хто, відставши від життя, все ще дивиться на Україну крізь екзотичну призму Запорізької Січі, солом'яної стріхи і «горілки», не помічаючи України нової, радянської, індустріальної, колгоспної.

—Чи знаєте ви українську ніч?—питає Маяковський і відповідає:

Нет,
Вы не знаете украинской
ночи!..
Где горилкой,
удалью
и кровью
Запорожская
бурлила Сечь,
проводов уздой
смирив Днепровье,
Днепр
заставит
на турбины течь.

Славлячи соціалістичне будівництво, Маяковський показував той животворний радянський патріотизм, який є первопричиною трудового ентузіазму радянських людей, що працюють для себе, створюють у процесі вільної соціалістичної праці своє щастя.

Маяковський побував у Сполучених Штатах Америки, побачив на власні очі хвалену американську демократію. Книжку своїх подорожніх нарисів він назвав: «Мое открытие Америки». Своєю викривальною силою ці нарис так само, як і вірші Маяковського про Америку, близько стоять до знаменитих памфлетів Горького.

Маяковський «відкриває», показує основу основ американського життя, американської лжедемократії—долар, бізнес, того «жовтого диявола», який править Америкою.

«Деланье денег»—єдина мета життя американських ділків, експлуататорів, загарбників. Цій меті підкорене все: і політика, і мистецтво, і наука, і преса, і виховання дітей, побут і звичаї. «Бог—доллар, доллар—отец, доллар—дух святой».

Виняткової сили викривання, зривання всіх і всіляких масок з буржуазної Америки Маяковський досягає в геніальному вірші «Небоскреб в разрезе». Він заглядає за розкішний фасад нью-йоркського хмарочоса і бачить там «старейшие норки да коморки—совсем дооктябрьские Елецаль Контотон».

Володимир Володимирович МАЯКОВСЬКИЙ—найталановитіший поет нашої епохи.

Поверх за поверхом, від підніжжя хмарочоса до його даху проходять перед нами найтипівіші картини американського життя. Ось «сэр своей законной миссии, узнав об измене, кровавит морду», ось акціонери ділять прибуток тресту, що займається виготовленням «ветчины из лучшей дохлой чикагской собачины», ось художник-декадент, який думає тільки про те, «как бы ухажнуть за хозяйской дочкой, да так, чтобы хозяйну всучить полотно», ось негр, що працює на даху ресторана і харчується разом з пацюками об'їдками... Це не хмарочос в розрізі, а вся капіталістична Америка в розрізі! І поет закінчує вірш гнівним узагальненим висновком:

Я смотрю,
и злость меня берет
на укрывшихся
за каменный фасад.
Я стремился
за 7.000 верст вперед,
а приехал
на 7 лет назад.

Ці вірші Маяковський писав майже чверть століття тому, а здається, що вони написані сьогодні! Тільки партійний поет, озброєний світоглядом партії Леніна—Сталіна, міг у ті далекі роки з такою прозорливістю і безпощадністю розкрити язви капіталістичної Америки, побачити її справжню столицю—вулицю банків—Уолл-стріт, яка фактично править країною.

Навіки затаврувавши Америку вільсонів, рокфеллерів, фордів і морганів, Маяковський показав і іншу Америку—Америку простих людей праці. Це не тільки обмануті і затуркані, такі, наприклад, як дівчина, що сидить для реклами у вітрині нью-йоркського магазину і мріє про багатого жениха («Барышня и вульворт»), це і негр Віллі, в якому вже пробуджується протест проти свого безправного становища («Блек энд уайт»), це—свідомі

робітники найбільших центрів американської промисловості, таких, як Чикаго, де зосереджені головні сили комуністичної партії Америки. Це—передова американська молодь, американські комсомольці, що стали на шлях непримиренної боротьби з капіталізмом і примушують революційною піснею «плыть в Москву Гудзон». (Нариси і вірш «Кемп'нит гедайте»).

Це—друга Америка—Америка народу, що бореться за мир, за дружбу з великим Радянським Союзом, за справжню демократію. Цій Америці належить майбутнє.

Як би не лютували капіталісти, до яких би репресій не вдавалися, аж до депортацій (висилання) наших представників, як це вони зробили в минулому році з письменниками Фадєєвим, Павленком та іншими радянськими делегатами на конгрес захисту миру, але правда про Радянський Союз, ідеї братерства народів і загального миру розбуджують свідомість мільйонів, кличуть до боротьби з «его препохабием»—капіталізмом.

Вот и я
стихом побрататься
прикатил и вбиваю мысли,
не боящиеся депортаций;
ни сослать их нельзя
и не выселить.

Мысль
сменяют слова,
а слова—дела,
и глядишь
с небоскребов города,
раскачав,
в мостовые
вбивают тела—
Вендерлипов,
Рокфеллеров,
Фордов.

Хай картина ця ще не стала реальністю, але прийде той день, коли американський робітничий клас стане справжнім хазяїном країни, назавжди покінчить із своїми гнобителями. Загибель капіталізму неминуха.

У нарисах «Мое открытие Америки» Маяковський пророче писав, що американський імперіалізм у своїй зажерливості намагатиметься накинути на шию народам Європи доларову петлю.

Пресловутий «план Маршалла»—це красномовне під-

твердження передбачення дяньського поета.

«Може статись,—писав у нарисах Маяковський,—що Сполучені Штати спільно стануть останніми збройними захисниками безнадійної буржуазної справи...»

Мета моїх нарисів—примусити в передчутті далекої боротьби вивчати слабкі і сильні сторони Америки».

У боротьбі з силами світової реакції за міцний мир, народну демократію, у боротьбі за побудову комунізму Володимир Маяковський з нами в одному бойовому строю.

«Как живой с живыми моря», йде він у комуністичне майбутнє. Ні один раз його не заржавів, ні одне слово його не втратило своєї блискучості. Він, як і раніше, прилює наші серця на полях в ім'я Вітчизни, і, як і раніше, нещадно разить наших ворогів. Про те, наскільки він продовжує бити ворога гнівне слово, говорить той факт, що зовсім недавно модернець Бізоні» генерал Клей видав лютий наказ вжити в американській Німеччині вірші Маяковського. Генерал Клей, бачите, обривався за свого папашу, сина його короля Америки Едв. Клея, про якого неввічливо сказав Маяковський у вірші «Блек энд уайт».

Критики-космополіти, вороги радянської культури намагались опорочити великого поета, оббредати його, сплюгати. Цікаво пригадати, материй космополіт Юзович починав свою диверсійну діяльність з хуліганських надок на Маяковського. Це коли вийшла в світ чудова поема «Хорошо!», тишу в неї брудний пасквіль у радянській газеті. Вороги радянської культури, що цькували Горького, намагались оббредати і Маяковського, робили це для того, щоб дискредитувати великого поета.

Вічно молода творчість Маяковського продовжує висувати нас в дусі комунізму. Його голос гримить над нашою країною, яка здійснює першу в історії людства війну за мир, воєнну сталінську п'ятирічку йде семимильними кроками сяючих висот комунізму.

Л. ВИШЕСЛАВСЬКИЙ

В. В. МАЯКОВСЬКИЙ—ПРО АМЕРИКУ

«Може статися, що Сполучені Штати спільно стануть останніми збройними захисниками безнадійної буржуазної справи...»

«В Америці байдуже, яким шляхом ви здобули ваші мільйони. Все—«бізнес» справа,—все, що ростить долар. Одержав проценти з поєми, яка розійшлася,—бізнес, обікрав, не піймали теж.»

«Чисто на головних вулицях... Там, куди розвозять більшість робітників і службовців—грязь...»

«Стоять ящики із всілякими покидьками, з яких жебраки вибирають не зовсім об'їдені кістки й шматки. Стягнуть смердючі калюжі і сьогоднішнього і позавчорашнього дощу. Папір і гниль валяються по кісточку—не образно по кі-

точку, а дійсно, навсправжню»

«...Я дивився біля фордських воріт на зміну, яка ходила,—люди валилися на трамваї і тут же засинали знесилівши».

«Що ж до американської преси, то вона живе сенсаційними вбивствами і т. д. Вбивства, речі, там трапляються щодня, але якби їх не було, це був би убивством для американської преси. Американські журналісти на вигляд не такі продрогані, як французькі, але це тому, що американські газети дають цілком, разом із своїми хазяями, раз і назавжди».

Редактор В. КАЛУГЕР